II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS,

16. juuni 2011,

Euroopa Liidu ja Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni vahelise lepingu (Euroopa Liidu ühinemise kohta 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga) allakirjutamise ja sõlmimise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2013/103/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91 koostoimes artikli 218 lõikega 5ja artikli 218 lõike 6 punkti a alapunktiga v,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust

ning arvestades järgmist:

(1) Raudtee koostalitlusvõime väljatöötamine nii liidusiseselt kui ka liidu ja selle naaberriikide vahel on üks ühise transpordipoliitika võtmekomponente, mille eesmärk on eelkõige saavutada parem tasakaal eri transpordiliikide vahel.

(2) Liidul on ainupädevus või oma liikmesriikidega jagatud pädevus valdkondades, mida hõlmab 9. mai 1980. aasta rahvusvaheline raudteeveo konventsioon (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga (edaspidi „konventsioon").

(3) Liidu ühinemine konventsiooniga oma pädevuse teostamiseks on lubatud konventsiooni artikli 38 alusel.

(4) Komisjon on liidu nimel pidanud Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooniga (edaspidi „OTIF") läbirääkimisi lepingu (edaspidi „leping") üle, mis käsitleb liidu ühinemist konventsiooniga.

(5) Leping tuleks heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga kiidetakse liidu nimel heaks Euroopa Liidu ja Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni vaheline leping Euroopa Liidu ühinemise kohta 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga (edaspidi „leping").

Lepingu tekst on lisatud käesolevale otsusele.

Artikkel 2

Lepingu allakirjutamisel esitab liit käesoleva otsuse I lisas ära toodud deklaratsiooni, mis käsitleb tema pädevuse teostamist, ning liit esitab käesoleva otsuse II lisas ära toodud deklaratsiooni seoses lepingu artikliga 2.

Artikkel 3

Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud liidu nimel lepingule alla kirjutama, et muuta see liidu suhtes siduvaks, ning esitama artiklis 2 osutatud deklaratsioonid.

Artikkel 4

OTIFi kohtumistel esindab liitu komisjon.

Artikkel 5

Sisekord OTIFi kohtumiste ettevalmistamiseks ning sellistel kohtumistel osalemiseks ja seal hääletamiseks on sätestatud käesoleva otsuse III lisas.

Artikkel 6

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Luxembourg, 16. juuni 2011

Nõukogu nimel
eesistuja
VÖLNER P.

I LISA

EUROOPA LIIDU DEKLARATSIOON PÄDEVUSE TEOSTAMISE KOHTA

Raudteesektoris on Euroopa Liidul (edaspidi „liit") Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping") artiklite 90 ja 91 kohaselt koostoimes artikli 100 lõikega 1 ning artiklitega 171 ja 172 liidu liikmesriikidega (edaspidi „liikmesriigid") jagatud pädevus.

ELi toimimise lepingu VI jaotises on kehtestatud liidu ühine transpordipoliitika ning XVI jaotises on sätestatud liidu tegevus üleeuroopaliste võrkude rajamisel ja arendamisel transpordi valdkonnas.

ELi toimimise lepingu VI jaotise artiklis 91 on konkreetsemalt sätestatud, et liit võib vastu võtta:

— ühised eeskirjad, mida kohaldatakse liikmesriigi territooriumile või sealt välja kulgeva transpordi suhtes, samuti läbi ühe või mitme liikmesriigi territooriumi kulgeva rahvusvahelise transpordi suhtes;

— tingimused, mille kohaselt võivad liikmesriigis transporditeenuseid osutada mitteresidentidest vedajad;

— meetmed transpordi ohutuse tõhustamiseks;

— kõik muud asjakohased sätted.

ELi toimimise lepingu XVI jaotise artiklis 171 on seoses üleeuroopalise transpordivõrguga täpsemalt sätestatud, et liit:

— sätestab suunised, mis hõlmavad üleeuroopaliste võrkude valdkonnas kavandatud eesmärke, prioriteete ja üldmeetmeid; nendes suunistes määratakse kindlaks ühist huvi pakkuvad projektid;

— rakendab kõiki meetmeid, eriti tehnilise standardimise valdkonnas, mis võivad osutuda tarvilikuks niisuguste võrkude koostalitlusvõime tagamiseks;

— võib eelkõige teostatavusuuringute, laenutagatiste või intressitoetuste kaudu toetada liikmesriikide rahastatavaid ühist huvi pakkuvaid projekte, mis on kindlaks määratud esimeses alapunktis märgitud suuniste raames; EL võib samuti kaasa aidata transpordi infrastruktuuri alaste eriprojektide rahastamisele liikmesriikides Ühtekuuluvusfondi kaudu.

Nende kahe sätte põhjal on liit vastu võtnud hulgaliselt raudteetranspordi valdkonnas kohaldatavaid õiguslikke vahendeid.

Liidu õigusaktide kohaselt on liidul ainupädevus juhul, kui 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga (edaspidi „konventsioon"), või selle kohaselt vastuvõetud õiguslikud vahendid raudteetranspordi valdkonnas võivad mõjutada või mõjutavad liidus kehtivaid eeskirju.

Liidu ainupädevusse kuuluvates küsimustes liikmesriikidel pädevus puudub.

Kui liidu eeskirjad on olemas, kuid konventsioon või selle kohaselt vastuvõetud õiguslikud vahendid neid ei mõjuta, jagab liit konventsiooniga seotud küsimustes pädevust liikmesriikidega.

Lepingu sõlmimise ajal kehtivate liidu asjakohaste vahendite loetelu on esitatud käesoleva lisa liites. Nendest õigusaktidest tuleneva liidu pädevuse ulatust tuleb hinnata iga õigusakti konkreetsete sätete ja eelkõige selle põhjal, kuivõrd nende sätetega kehtestatakse ühised eeskirjad. Liidu pädevus muutub pidevalt. Euroopa Liidu lepingu ja ELi toimimise lepingu raames võivad liidu pädevad asutused teha otsuseid, millega määratakse kindlaks liidu pädevuse ulatus. Seepärast jätab liit endale õiguse muuta käesolevat deklaratsiooni, ilma et see oleks liidu pädevuse kasutamise eeltingimus konventsiooniga seotud küsimustes.

I lisa liide

KONVENTSIOONIS KÄSITLETAVATE KÜSIMUSTEGA SEOTUD EUROOPA LIIDU ÕIGUSAKTID

Seni on liit teostanud oma pädevust muu hulgas järgmiste liidu õigusaktide kaudu:

MAJANDUSALASED / TURULEPÄÄSU KÄSITLEVAD ÕIGUSAKTID

— määrus nr 11 veohindade ja veotingimustega seotud diskrimineerimise kaotamise kohta Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 79 lõike 3 rakendamisel (EÜT 52, 16.8.1960, lk 1121/60);

— nõukogu direktiiv 91/440/EMÜ, 29. juuli 1991, ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, 24.8.1991, lk 25);

— nõukogu direktiiv 95/18/EÜ, 19. juuni 1995, raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta (EÜT L 143, 27.6.1995, lk 70);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/12/EÜ, 26. veebruar 2001, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 75, 15.3.2001, lk 1);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/13/EÜ, 26. veebruar 2001, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta (EÜT L 75, 15.3.2001, lk 26);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv nr 2001/14/EÜ, 26. veebruar 2001, raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, 15.3.2001, lk 29);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/51/EÜ, 29. aprill 2004, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (ELT L 164, 30.4.2004, lk 164, parandatud versioon ELT L 220, 21.6.2004, lk 58);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1371/2007, 23. oktoober 2007, rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 14);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/58/EÜ, 23. oktoober 2007, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta ning direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise ja raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 44);

KOOSTALITLUSVÕIMET JA OHUTUST KÄSITLEVAD ÕIGUSAKTID

— nõukogu direktiiv 96/48/EÜ, 23. juuli 1996, üleeuroopalise kiirraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 6);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/16/EÜ, 19. märts 2001, üleeuroopalise tavaraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta (EÜT L 110, 20.4.2001, lk 1);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/49/EÜ, 29. aprill 2004, ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44, parandatud versioon ELT L 21.6.2004, lk 16);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/50/EÜ, 29. aprill 2004, millega muudetakse nõukogu direktiivi 96/48/EÜ üleeuroopalise kiirraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/16/EÜ üleeuroopalise tavaraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta (ELT L 164, 30.4.2004, lk 114, parandatud versioon ELT L 220, 21.6.2004, lk 40);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 881/2004, 29. aprill 2004, millega asutatakse Euroopa Raudteeagentuur (agentuuri määrus) (ELT L 164, 30.4.2004, lk 1, parandatud versioon ELT L 220, 21.6.2004, lk 3);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/59/EÜ, 23. oktoober 2007, ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 51);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/57/EÜ, 17. juuni 2008, ühenduse raudteesüsteemi koostalitlusvõime kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 191, 18.7.2008, lk 1);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/68/EÜ, 24. september 2008, ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/110/EÜ, 16. detsember 2008, millega muudetakse direktiivi 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 345, 23.12.2008, lk 62);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1335/2008, 16. detsember 2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 881/2004, millega asutatakse Euroopa Raudteeagentuur (agentuuri määrus) (ELT L 354, 31.12.2008, lk 51);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 913/2010, 22. september 2010, konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku kohta (ELT L 276, 20.10.2010, lk 22);

AVALIKE TEENUSTE OSUTAMISE KOHUSTUSED

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1370/2007, 23. oktoober 2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel (ELT L 315, 3.12.2007, lk 1).

II LISA

EUROOPA LIIDU DEKLARATSIOON SEOSES LEPINGU ARTIKLIGA 2

Väljendit „konkreetse juhtumi suhtes kohaldamiseks” tuleb mõista selliselt, et seda kohaldatakse eri juhtumite suhtes, mida reguleeritakse konventsiooni sätetega, sealhulgas konventsiooni liidetega, ning mida ei reguleerita Euroopa Liidu õigusaktidega.

III LISA

NÕUKOGU, LIIKMESRIIKIDE JA KOMISJONI SISEKORD OTIFI RAAMES TOIMUVATE MENETLUSTE JAOKS

Pidades silmas Euroopa Liidu lepingu ja ELi toimimise lepingu ning Euroopa Liidu Kohtu pretsedendiõiguse kohast liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelise esindatuse ühtsuse nõuet ka rahvusvaheliste kohustuste elluviimisel, kohaldavad nõukogu, liikmesriigid ja komisjon järgmist sisekorda:

1. **Kohaldamisala**

Sisekorda kohaldatakse kõigi OTIFi raames loodud organite kõigi kohtumiste suhtes. Kõik käesolevas sisekorras olevad viited kohtumisele hõlmavad *mutatis mutandis* ka muid menetlusi, näiteks kirjalikku menetlust.

2. **Kooskõlastusmenetlus**

2.1. OTIFi kohtumiste, muu hulgas peaassamblee, halduskomisjoni ja teiste komisjonide kohtumiste ettevalmistamiseks korraldatakse kooskõlastuskoosolekuid:

— Brüsselis, nõukogu pädeva töörühma (tavaliselt maismaatranspordi töörühm) raames nii vara kui võimalik ja nii mitu korda kui vajalik enne OTIFi kohtumist, ning lisaks

— kohapeal, eriti OTIFi kohtumise alguses ning, kui vajalik, selle kestel ja lõpus.

2.2. Kooskõlastuskoosolekutel lepitakse kokku kas ainult liidu või, kui see on asjakohane, liidu ja selle liikmesriikide nimel esitatavad seisukohad. Liikmesriikide seisukohti nende ainupädevuses olevates küsimustes võidakse neil koosolekutel kooskõlastada, kui liikmesriigid selles kokku lepivad.

2.3. Kooskõlastuskoosolekutel otsustatakse vastutuse jaotus seoses avalduste esitamise ja hääletusega igas OTIFi kohtumise päevakorrapunktis, mille suhtes võidakse esitada avaldusi või kavandada hääletust.

2.4. Punktis 2.1 osutatud kooskõlastuskoosolekute, sealhulgas avalduste eelnõude ja seisukohtade ettevalmistamiseks korraldatakse vajadusel esialgseid arutelusid asjaomases raudtee-alaste liidu õigusaktide alusel loodud komitees, nimelt:

— konventsiooni liitega C hõlmatud ohtlikke kaupu käsitlevate küsimustega tegeleb ohtlike kaupade veo komitee; raudteede koostalitlusvõime või direktiivi 2004/49/EÜ raames välja töötatud ühise ohutusmeetodiga seotud küsimuste puhul tuleb kaasata ka raudteede koostalitlusvõime ja ohutuse komitee;

— konventsiooni liidetega A, B, D või E hõlmatud valdkondade ja teiste OTIFi väljatöötatud ühtseid õigusnormide süsteeme käsitlevate küsimustega tegeleb liidu raudteede arendamise komitee;

— konventsiooni liidetega F või G hõlmatud valdkondadega tegeleb raudteede koostalitlusvõime ja ohutuse komitee.

2.5. Enne iga OTIFi kohtumist annab komisjon teada, millised päevakorrapunktid tuleb liidu nimel kooskõlastada ning valmistab ette avalduste eelnõud ja seisukohad kooskõlastuskoosolekutel arutamiseks.

2.6. Kui komisjon ja liikmesriigid ei jõua kooskõlastuskoosolekutel ühise seisukoha suhtes kokkuleppele, kaasa arvatud juhul, kui lahkarvamus on seotud pädevuste jaotusega, edastatakse küsimus alaliste esindajate komiteele ja/või nõukogule.

3. **Avalduste tegemine ja hääletamine OTIFi kohtumistel**

3.1. Kui päevakorrapunkt käsitleb komisjoni ainupädevusse kuuluvat valdkonda, siis võtab sõna ja hääletab liidu nimel komisjon. Pärast nõuetekohast kooskõlastamist võivad sõna võtta ka liikmesriigid, et liidu seisukohta toetada või edasi arendada.

3.2. Kui päevakorrapunkt käsitleb riiklikku ainupädevusse kuuluvat valdkonda, siis võtavad sõna ja hääletavad liikmesriigid.

3.3. Kui päevakorrapunkt käsitleb valdkonda, mis hõlmab nii riiklikku kui ka liidu pädevusse kuuluvaid elemente, väljendavad ühist seisukohta eesistujariik ja komisjon. Pärast nõuetekohast kooskõlastamist võivad liikmesriigid sõna võtta, et ühist seisukohta toetada või edasi arendada. Vastavalt ühisele seisukohale hääletavad olenevalt olukorrast liidu ja tema liikmesriikide nimel kas liikmesriigid või komisjon. Otsus selle kohta, kes hääletab, langetatakse vastavalt sellele, kellel on suurem pädevus (st kas küsimus kuulub pigem riiklikku või pigem liidu pädevusse).

3.4. Kui päevakorrapunkt käsitleb valdkonda, mis hõlmab nii riiklikku kui ka liidu pädevusse kuuluvaid elemente ning komisjon ja liikmesriigid ei ole suutnud kokku leppida ühist seisukohta, nagu on määratletud punktis 2.6, võivad liikmesriigid sõna võtta ja hääletada neis küsimustes, mis kuuluvad otseselt nende pädevusse.

3.5. Küsimustes, kus komisjon ja liikmesriigid ei ole jõudnud kokkuleppele pädevuse jaotumise suhtes, või juhul, kui liidu seisukoha esitamiseks ei ole saadud vajalikku häälteenamust, tuleb teha maksimaalne jõupingutus olukorra lahendamiseks või liidu seisukohani jõudmiseks. Kuni selleni ja pärast nõuetekohast kooskõlastamist on vastavalt olukorrale liikmesriikidel ja/või komisjonil õigus sõna võtta, tingimusel et väljendatav seisukoht ei kahjusta tulevast liidu seisukohta, on kooskõlas liidu poliitikaga ja liidu varasemate seisukohtadega ning liidu õigusega.

3.6. Liikmesriikide ja komisjoni esindajad võivad osaleda OTIFi töörühmade koosolekutel, mis valmistavad ette OTIFi tehniliste komiteede, nimelt ohtlike kaupade veo ekspertide komitee (RID) ja tehniliste ekspertide komitee (TEC) tööd. Neis töörühmades osalemise käigus võivad liikmesriikide ja komisjoni esindajad oma tehniliste teadmiste piires esitada tehnilisi arvamusi ja täiel määral osaleda tehnilistes aruteludes. Sellised arutelud ei ole liidu jaoks siduvad.

Liikmesriikide ja komisjoni esindajad teevad tõsiseid jõupingutusi, et jõuda ühisele seisukohale ning kaitsta seda OTIFi töörühmades toimuvatel aruteludel.

4. **Sisekorra läbivaatamine**

Liikmesriigi või komisjoni taotlusel vaadatakse sisekord läbi, võttes arvesse selle toimimisel saadud kogemusi.